

„szívünkben az egyetemes testvériség”

Életige

„Isten nem személyválogató. Ellenkezőleg, kedves előtte bármelyik nép fia, aki féli őt, és igazságot cselekszik.”

(Ap.Csel. 10,34-35)

5

ISTEN NAGYLELKŰ!

Az ő szemében nem léteznek a népek és nemzetek, a nyelvek és népcsoportok közötti megosztottság. **Ő számára mindannyian gyermekei vagyunk.** Ő „fölkelti napját jókra és gonoszokra, esőt ad igazaknak és bűnösöknek”. **Isten mindenkit szeret, különbségtétel nélkül.**

Ha egyetlen Atya gyermekei vagyunk, ráébredhetünk arra, hogy testvérei vagyunk mindenkinek, akivel kapcsolatba lépünk.

Ha tehát mindannyian testvérek vagyunk, akkor mindenkit szeretnünk kell, a mellettünk lévőkötől kezdve, szüntelenül. Így szeretetünk nem plátói, elvont szeretet lesz, hanem **konkrét szolgálat.**

Ha mellettünk áll Isten, aki nem tesz különbséget az emberek között, hogy is ne élesztenénk fel szívünkben az egyetemes testvériség érzését?

Olyan szeretet lesz bennünk, amely képes elébe menni másoknak, képes párbeszédet kezdeményezni, azonosulni a másikkal, aki kellemetlen helyzetben van. Magára tudja venni terheit, aggodalmait annyira, hogy a másik úgy érzi, hogy különbözősége ellenére megértették és befogadták őt, és érzi, hogy feltárhatja előttünk az összes kincset, amelyet magában hordoz.

Történt egyszer, hogy...

Mindig voltak nehézségeim az idősekkel, mert távol érzem magamtól a világukat. Nyáron gyakran elmentem a nagymamához, mert a házukban van egy úszómedence is, ahová meghívtam barátaimat is.

Mikor a nagymamához értem, egy gyorsan adtam egy pusztát neki, és már mentem is tovább. Egy nap éreztem belül, hogy nem jó ez így. Jobban kellene szeretnem, eggyé válni vele.

Egyik alkalommal mikor nála jártam, ahelyett, hogy úszni mentem volna, ott maradtam vele. Az életéről kérdezgettem őt.

Érdekes, hogy egyáltalán nem

De léteznek ezeknél sokkal **fondorlatosabb akadályok** is, amelyek elválasztják a mi családjunkat a szomszéd családtól, a mi vallási csoportunkat a másik vallás képviselőitől; elválasztják egymástól városunk lakónegyedeit, a pártokat, a sportklubokat. Mindez bizalmatlanságot, süket és mélyen gyökerező ellenérzést, elmérgesedett ellenségeskedést szül.

unatkoztam. Beszélgetés után a búcsúpuszi is más volt, mert nagy öröm töltött el.

Nicolás (Chile)